

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 11ης Ιουνίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρα 2, στοιχείο ζ', 3, παράγραφος 2, και 27 — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις —
Κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας — Δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας —
Σύγκρουση διεθνούς δικαιοδοσίας — Αποκλειστική ή συντρέχουσα διεθνής δικαιοδοσία —
Καθορισμός του εφαρμοστέου δικαίου — Προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας — Προσδιορισμός του τόπου στον οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία αυτά —
Περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα εντός τρίτου κράτους»

Στην υπόθεση C-649/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το tribunal de commerce de Versailles (Γαλλία), με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Δεκεμβρίου 2013, στο πλαίσιο των δικών

Comité d'entreprise de Nortel Networks SA κ.λπ.

κατά

Cosme Rogeau, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της Nortel Networks SA,

και

Cosme Rogeau, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της Nortel Networks SA,

κατά

Ian Robert Bloom,

Alan Michael Hudson,

Stephen John Harris,

Christopher John Wilkinson Hill,

υπό την ιδιότητα των από κοινού συνδίκων στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της Nortel Networks SA,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, E. Levits, M. Berger (εισηγήτρια) και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 6ης Νοεμβρίου 2014,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- οι comité d'entreprise de Nortel Networks SA κ.λπ., εκπροσωπούμενοι από τους R. Dammann και M. Boché-Robinet, avocats,
- ο C. Rogeau, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της Nortel Networks SA, εκπροσωπούμενος από τους A. Tchekhoff και E. Fabre, avocats,
- οι I. R. Bloom, A. M. Hudson, S. J. Harris και C. J. Wilkinson Hill, υπό την ιδιότητα των από κοινού συνδίκων στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά της Nortel Networks SA, εκπροσωπούμενοι από τον C. Dupoirier, avocat,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους F.-X. Bréchet και D. Colas,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον L. Christie, επικουρούμενο από τον B. Kennelly, barrister,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον M. Wilderspin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Ιανουαρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 2, στοιχείο ζ', 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο, αφενός μεν διαφοράς μεταξύ του Comité d'entreprise [στο εξής: συμβουλίου εργαζομένων] της Nortel Networks S.A. (στο εξής: NNSA) κ.λπ., και του C. Rogeau, ως δικαστικού εκκαθαριστή στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινήθηκε στη Γαλλία κατά της NNSA (στο εξής: δευτερεύουσα διαδικασία), κατόπιν ασκήσεως αγωγής με αίτημα, μεταξύ άλλων, την καταβολή ενισχύσεως με τη μορφή αποζημιώσεως για την αποχώρηση από την εργασία, αφετέρου δε διαφοράς μεταξύ του C. Rogeau, υπό την ιδιότητα του δικαστικού εκκαθαριστή στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας, και των I. R. Bloom, A. M. Hudson, S. J. Harris και C. J. Wilkinson Hill ως από κοινού συνδίκων (joint administrators, στο εξής: από κοινού σύνδικοι) στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά της NNSA (στο εξής: κύρια διαδικασία), με αντικείμενο αγωγή έχουσα αίτημα προσεπικλήσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1346/2000

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 6 και 23 του κανονισμού 1346/2000 έχουν ως εξής:

«(6) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιορίζεται σε διατάξεις που διέπουν [τη διεθνή δικαιοδοσία] για την [κίνηση] διαδικασιών αφερεγγυότητας και τις δικαστικές αποφάσεις που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση αυτών των δικαστικών αποφάσεων και του εφαρμοστέου δικαίου, οι οποίες επίσης ανταποκρίνονται στην προαναφερόμενη αρχή.

[...]

(23) Ο παρών κανονισμός, στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, θα πρέπει να καθορίζει [ομοιόμορφους] κανόνες [συγκρούσεως νόμων] οι οποίοι να αντικαθιστούν, [εντός] του πεδίου εφαρμογής τους, τις εθνικές διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Εκτός εάν υπάρχει αντίθετη διάταξη, θα πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας (*lex concursus*). [Αυτός ο κανόνας συγκρούσεως νόμων] θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο στην κύρια διαδικασία όσο και στις τοπικές διαδικασίες. [Η] *lex concursus* καθορίζει όλα τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τόσο τα [δικονομικά] όσο και τα ουσιαστικά, επί των ενεχόμενων προσώπων και έννομων σχέσεων. [Το δικαιο αυτό] διέπει όλους τους όρους έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.»

4 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1346/2000, που φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

[...]

ζ) ως “κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο”, νοείται:

- αν πρόκειται για πράγμα, το κράτος μέλος στο οποίο όντως ευρίσκεται το πράγμα,
- αν πρόκειται για πράγμα ή δικαίωμα που ο κύριος ή ο δικαιούχος υποχρεούται να εγγράψει σε δημόσιο βιβλίο, το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο,
- αν πρόκειται για απαίτηση, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου οφειλέτη, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1·

[...]».

5 Κατά το άρθρο 3 του κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διεθνής δικαιοδοσία»:

«1. [Διεθνή δικαιοδοσία για να κινούν τη διαδικασία αφερεγγυότητας έχουν] τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη. Για τις εταιρίες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κυρίων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.

2. Όταν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη ευρίσκεται [εντός κράτους μέλους], τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους [έχουν διεθνή δικαιοδοσία] για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, κατ' αυτού, μόνον εάν έχει εκεί εγκατάσταση. Η διαδικασία αυτή παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

[...]»

- 6 Το άρθρο 25 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αναγνώριση και εκτελεστό άλλων αποφάσεων», ορίζει τα εξής:

«1. Οι αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας οι εκδιδόμενες από δικαστήριο του οποίου η απόφαση περί ενάρξεως της διαδικασίας αναγνωρίζεται [...], καθώς και ο πτωχευτικός συμβιβασμός που εγκρίνεται από το δικαστήριο αυτό, αναγνωρίζονται επίσης άνευ ετέρου. Οι αποφάσεις αυτές εκτελούνται σύμφωνα με τα άρθρα 31 έως 51, εξαιρέσει του άρθρου 34, παράγραφος 2, της Σύμβασης [της 27ης Σεπτεμβρίου 1968] για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε [με] τις διαδοχικές συμβάσεις προσχωρήσεως των νέων κρατών μελών στη Σύμβαση αυτή.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εντάσσονται απευθείας σ' αυτήν, και αν ακόμη εκδοθούν από άλλο δικαστήριο.

[...]

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των λοιπών αποφάσεων πλην αυτών της παραγράφου 1, διέπονται από τη σύμβαση της παραγράφου 1, εφόσον τυγχάνει εφαρμογής.

[...]»

- 7 Το άρθρο 27 του κανονισμού 1347/2000, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έναρξη διαδικασίας», προβλέπει τα εξής:

«Η έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 με απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνωρίζομενη σε άλλο κράτος μέλος (κύρια διαδικασία), καθιστά δυνατή την έναρξη, στο δεύτερο κράτος μέλος, τα δικαστήρια του οποίου έχουν [διεθνή δικαιοδοσία] βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας [...]. Η διαδικασία αυτή είναι μία των διαδικασιών του παραρτήματος Β, παράγει δε αποτελέσματα μόνο επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη των ευρισκόμενων σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001

- 8 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1) ορίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού ως εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

[...]

β) οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·

[...]».

Οι διαφορές των κύριων δικών και το προδικαστικό ερώτημα

- 9 Ο όμιλος Nortel παρείχε τεχνικές λύσεις σε δίκτυα τηλεπικοινωνίας. Η Nortel Networks Limited (στο εξής: NNL), με έδρα τη Mississauga (Καναδάς), ήλεγχε την πλειονότητα των θυγατρικών του ομίλου Nortel ανά τον κόσμο, μεταξύ των οποίων καταλεγόταν και η NNSA, με έδρα τις Yvelines (Γαλλία).
- 10 Το σύνολο σχεδόν των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας από τη δραστηριότητα έρευνας και αναπτύξεως που ασκούσαν οι εξειδικευμένες θυγατρικές του ομίλου Nortel είχε καταχωρισθεί, κυρίως στη Βόρεια Αμερική, στο όνομα της NNL, η οποία παραχωρούσε στις θυγατρικές αυτές εταιρίες, μεταξύ των οποίων και στην NNSA, δωρεάν άδειες αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας του ομίλου αυτού. Ο εν λόγω θυγατρικές διατηρούσαν επίσης την οικονομική ιδιοκτησία (beneficial ownership) επί της πνευματικής ιδιοκτησίας αυτής, αναλόγως της αντίστοιχης συμβολής τους. Ενδοομιλική σύμβαση, η οποία έφερε τον τίτλο «Master R & D Agreement» (στο εξής: MRDA), ρύθμιζε τις έννομες σχέσεις μεταξύ της NNL και των ιδίων αυτών θυγατρικών.
- 11 Δεδομένου ότι το 2008 ο όμιλος Nortel αντιμετώπιζε σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες, τα διευθυντικά στελέχη του αποφάσισαν να κινήσουν ταυτόχρονα διαδικασίες αφερεγγυότητας στον Καναδά, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με την απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2009, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο) κίνησε κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας διεπόμενη από το αγγλικό δίκαιο κατά του συνόλου των εγκατεστημένων στην Ένωση εταιριών του ομίλου Nortel, μεταξύ των οποίων και της NNSA, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000.
- 12 Κατόπιν αιτήσεως που κατέθεσαν από κοινού η NNSA και οι από κοινού σύνδικοι, το αιτούν δικαστήριο, με απόφαση της 28ης Μαΐου 2009, κίνησε τη δευτερεύουσα διαδικασία κατά της NNSA και διόρισε τον C. Rogeau ως δικαστικό εκκαθαριστή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.
- 13 Στις 21 Ιουλίου 2009, πρωτόκολλο συμφωνίας περί επιλύσεως της διαφοράς έθεσε τέρμα σε εργασιακή διένεξη εντός της NNSA (στο εξής: πρωτόκολλο επιλύσεως της διαφοράς) Η συμφωνία αυτή προέβλεπε την καταβολή ενισχύσεως με τη μορφή αποζημιώσεως για την αποχώρηση από την εργασία, μέρος της οποίας ήταν άμεσα καταβλητέο, ενώ το υπόλοιπο, αποκαλούμενο «προθεσμιακή αποζημίωση ενισχύσεως για την αποχώρηση από την εργασία» (στο εξής: προθεσμιακή ΑΕΑΕ), θα καταβαλλόταν, κατόπιν της παύσεως της επιχειρηματικής λειτουργίας, από τα διαθέσιμα κεφάλαια που θα προέρχονταν από την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού, μετά την εξόφληση των εξόδων για τη συνέχιση της δραστηριότητας της NNSA κατά τη διάρκεια της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας και των εξόδων διαχειρίσεως (administration expenses).
- 14 Την 1η Ιουλίου 2009 υπογράφηκε από τα όργανα των δύο διαδικασιών πρωτόκολλο συντονισμού της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας (στο εξής: πρωτόκολλο συντονισμού), βάσει του οποίου, μεταξύ άλλων, τα έξοδα διαχειρίσεως έπρεπε να καταβάλλονται εξ ολοκλήρου και κατά προτεραιότητα, ανεξαρτήτως του τόπου όπου βρίσκονται τα πωλούμενα στοιχεία του ενεργητικού. Με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, το αιτούν δικαστήριο επικύρωσε, μεταξύ άλλων, τα πρωτόκολλα συντονισμού και επιλύσεως της διαφοράς.
- 15 Προκειμένου να διασφαλισθεί η βέλτιστη δυνατή αξιοποίηση των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Nortel, οι σύνδικοι των διαφόρων διαδικασιών αφερεγγυότητας που κινήθηκαν ανά τον κόσμο συμφώνησαν να πωληθούν τα εν λόγω στοιχεία κατά τρόπο συνολικό, ανά κλάδο δραστηριότητας. Βάσει συμφωνίας με τίτλο «Interim Funding and Settlement Agreement» (στο εξής: συμφωνία IFSA),

που συνάφθηκε στις 9 Ιουνίου 2009 μεταξύ της NNL και πλειόνων θυγατρικών του ομίλου Nortel, οι θυγατρικές αυτές θα παραιτούνταν εν ευθέτω χρόνω από τα δικαιώματά τους βιομηχανικής και πνευματικής ιδιοκτησίας που καλύπτονταν από τη συμφωνία MRDA. Αντιθέτως, τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως τα οποία κατείχαν οι θυγατρικές θα διατηρούνταν μέχρι το πέρας των πράξεων ρευστοποιήσεως και μεταβιβάσεως, θα διατηρούνταν δε τα δικαιώματα των εν λόγω θυγατρικών ως οικονομικών κυρίων της οικείας πνευματικής ιδιοκτησίας.

- 16 Βάσει της συμφωνίας IFSA, το προϊόν των μεταβιβάσεων των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Nortel θα κατετίθετο σε δεσμευμένους λογαριασμούς, αποκαλούμενους «lockbox» (στο εξής: lockbox), σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα στις Ηνωμένες Πολιτείες, ουδόλως δε επιτρεπόταν διανομή των καταβληθέντων στο lockbox ποσών άνευ σχετικής συμφωνίας μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων οντοτήτων του ομίλου αυτού. Η NNSA κατέστη συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας IFSA δυνάμει συμφωνίας προσχωρήσεως η οποία συνάφθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2009. Το προϊόν των μεταβιβάσεων δεσμεύθηκε όπως προέβλεπε η συμφωνία IFSA, χωρίς εντούτοις να έχει ακόμη συναφθεί συμφωνία σχετικά με τη διανομή του.
- 17 Στις 23 Νοεμβρίου 2010, έκθεση την οποία συνέταξε ο C. Rogeau στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας έκανε λόγο για ενεργητικό ύψους 38 980 313 ευρώ όσον αφορά τους τραπεζικούς λογαριασμούς της NNSA στις 30 Σεπτεμβρίου 2010, το οποίο καθιστούσε εφικτή, από τον Μάιο του 2011, μια αρχική καταβολή της προθεσμιακής ΑΕΑΕ. Κατόπιν, όμως, οχλήσεως από το συμβούλιο εργαζομένων της NNSA, ο C. Rogeau επισήμανε στο συμβούλιο, με επιστολή της 18ης Μαΐου 2011, ότι ήταν αδύνατη η εφαρμογή των όρων του πρωτοκόλλου επιλύσεως της διαφοράς, δεδομένου ότι από πρόβλεψη ταμειακών ροών προέκυπτε αρνητικό ύψους σχεδόν 6 εκατομμυρίων ευρώ, ιδίως λόγω πλειόνων αιτημάτων πληρωμής που είχαν υποβάλει οι από κοινού σύνδικοι προκειμένου να καλυφθούν τα έξοδα για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων του ομίλου Nortel κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και για τη μεταβίβαση ορισμένων στοιχείων του ενεργητικού.
- 18 Αμφισβητώντας τα ως άνω, το συμβούλιο εργαζομένων της NNSA και πρώην μισθωτοί εργαζόμενοι της NNSA άσκησαν αγωγή ενώπιον του tribunal de commerce de Versailles (Γαλλία), με αίτημα, αφενός, να διαπιστωθεί ότι η δευτερεύουσα διαδικασία καθιστά δυνατή την παροχή σε αυτούς αποκλειστικού και άμεσου δικαιώματος επί του μεριδίου του συνολικού τιμήματος της μεταβιβάσεως των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Nortel το οποίο αναλογεί στην NNSA, και, αφετέρου, να υποχρεωθεί ο C. Rogeau, ως δικαστικός εκκαθαριστής, να προβεί άμεσα στην καταβολή, ιδίως, της προθεσμιακής ΑΕΑΕ μέχρι του ύψους των διαθέσιμων ποσών της NNSA.
- 19 Εν συνεχεία, ο C. Rogeau προσεπικάλεσε τους από κοινού συνδίκους ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Εντούτοις, οι σύνδικοι αυτοί ζήτησαν, μεταξύ άλλων, από το tribunal de commerce de Versailles να κρίνει εαυτό στερούμενο διεθνούς δικαιοδοσίας, υπέρ του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division. Επικουρικός, οι από κοινού σύνδικοι ζήτησαν, μεταξύ άλλων, από το αιτούν δικαστήριο να κηρύξει εαυτό στερούμενο διεθνούς δικαιοδοσίας να αποφανθεί επί των πραγμάτων και δικαιωμάτων τα οποία δεν βρίσκονταν στη Γαλλία, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1346/2000, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί κινήσεως της δευτερεύουσας διαδικασίας.
- 20 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, προκειμένου να αποφανθεί επί των αιτημάτων των οποίων έχει επιληφθεί, πρέπει καταρχάς να αποφανθεί επί της διεθνούς δικαιοδοσίας του να οριοθετήσει το πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας. Εκτιμά επίσης ότι θα πρέπει να εξετάσει τη δυνατότητα διευρύνσεως του πεδίου εφαρμογής των αποτελεσμάτων δευτερεύουσας διαδικασίας ώστε να περιλαμβάνει και τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη τα οποία βρίσκονται εκτός της Ένωσης.

- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το tribunal de commerce de Versailles ανέστειλε την ενώπιόν του διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το δικαστήριο του κράτους κινήσεως δευτερεύουσας διαδικασίας διεθνή δικαιοδοσία, αποκλειστική ή συντρέχουσα με το δικαστήριο του κράτους κινήσεως της κύριας διαδικασίας, να αποφανθεί ως προς τον προσδιορισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας κατ' εφαρμογήν των άρθρων 2, στοιχείο ζ', 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού 1346/2000 και, σε περίπτωση αποκλειστικής ή συντρέχουσας διεθνούς δικαιοδοσίας, είναι εφαρμοστέο το δίκαιο της κύριας ή της δευτερεύουσας διαδικασίας;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 22 Το υποβληθέν ερώτημα αναλύεται σε δύο μέρη, τα οποία πρέπει να εξετασθούν χωριστά. Το πρώτο μέρος του ερωτήματός αφορά την κατανομή της διεθνούς δικαιοδοσίας μεταξύ του δικαστηρίου της κύριας διαδικασίας και εκείνου της δευτερεύουσας διαδικασίας, ενώ το δεύτερο μέρος σκοπεί στον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου όσον αφορά τον προσδιορισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Επί του πρώτου μέρους του ερωτήματος

- 23 Με το πρώτο μέρος του ερωτήματός του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν τα άρθρα 2, στοιχείο ζ', 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού 1346/2000 έχουν την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους κινήσεως δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας έχουν διεθνή δικαιοδοσία, αποκλειστική ή συντρέχουσα με τα δικαστήρια του κράτους μέλους κινήσεως της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, να αποφανθούν επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας.
- 24 Συναφώς, μολονότι το ερώτημα αφορά αποκλειστικώς τον κανονισμό 1346/2000, πρέπει πάντως να καθορισθεί, καταρχάς, εάν η διεθνής δικαιοδοσία του αιτούντος δικαστηρίου διέπεται στο πλαίσιο αυτό από τον προμνημονευθέντα κανονισμό ή από τον κανονισμό 44/2001. Εν συνεχεία, πρέπει να εξετασθεί αν, βάσει των διατάξεων του εφαρμοστέου κανονισμού, θεμελιώνεται η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού σε περίπτωση όπως η επίμαχη στις διαφορές των κύριων δικών. Θα εξετασθεί, τέλος, το ζήτημα αν πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διεθνής δικαιοδοσία αυτή έχει χαρακτήρα αποκλειστικής ή συντρέχουσας δικαιοδοσίας.

Επί της εφαρμογής των κανονισμών 1346/2000 και 44/2001

- 25 Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διαφορές των κύριων δικών εντάσσονται στο πλαίσιο της εφαρμογής πλέγματος συμφωνιών που έχουν συνάψει διάδικοι των κύριων δικών ή έχουν συναφθεί μεταξύ αυτών, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, και των συμφωνιών IFSA και MRDA, καθώς και των πρωτοκόλλων συντονισμού και επιλύσεως της διαφοράς. Στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με την ερμηνεία μίας ή πλειόνων εκ των συμφωνιών αυτών, το ζήτημα της διεθνούς δικαιοδοσίας προκειμένου δικαστήριο να αποφανθεί επί της διαφοράς αυτής μπορεί να διέπεται από τις διατάξεις του κανονισμού 44/2001, μολονότι πρόκειται για διαφορά μεταξύ των εκκαθαριστών δύο διαδικασιών αφερεγγυότητας, εκ των οποίων η μία είναι κύρια και η άλλη δευτερεύουσα και οι οποίες εμπίπτουν αμφότερες στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000.

- 26 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι κανονισμοί 44/2001 και 1346/ πρέπει να ερμηνεύονται έτσι ώστε να αποτρέπεται το ενδεχόμενο οποιασδήποτε επικάλυψης μεταξύ του πεδίου εφαρμογής των κανόνων τους και οποιουδήποτε κενού δικαίου. Επομένως, οι αγωγές οι οποίες εξαιρούνται, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 44/2001, από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, καθόσον εμπίπτουν στην κατηγορία που περιλαμβάνει τις «πτώχευσεις, [τους] πτωχευτικο[ύς] συμβιβασμο[ύς] και άλλες ανάλογες διαδικασίες», εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000. Αντιστοίχως, οι αγωγές που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 εμπίπτουν σε εκείνο του κανονισμού 44/2001 (απόφαση Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, EE:C:2014:2145, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 27 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000 δεν πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικώς και ότι μόνον οι αγωγές που απορρέουν άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας και συνδέονται στενά με αυτή (στο εξής: παρεπόμενες αγωγές) δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001. Κατά συνέπεια, μόνον αυτές οι αγωγές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000 (βλ. απόφαση Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, EE:C:2014:2145, σκέψεις 22 και 23, καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 28 Τέλος, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι καθοριστικής σημασίας κριτήριο για να προσδιορισθεί ο τομέας στον οποίο εμπίπτει μια αγωγή δεν είναι το δικονομικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η αγωγή αυτή, αλλά η νομική βάση της. Κατά την προσέγγιση αυτή, πρέπει να εξετάζεται αν το επίδικο δικαίωμα ή η επίδικη παροχή στηρίζεται στους κοινούς κανόνες του αστικού και εμπορικού δικαίου ή σε κανόνες με τους οποίους εισάγονται παρεκκλίσεις που ισχύουν ειδικώς στην περίπτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας (απόφαση Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, EE:C:2014:2145, σκέψη 27).
- 29 Εν προκειμένω, μολονότι απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει το περιεχόμενο των διαφόρων συμφωνιών που σύναψαν οι διάδικοι των κύριων δικών, προκύπτει εντούτοις ότι τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις στις οποίες στηρίζονται οι αγωγές των κύριων δικών απορρέουν άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας, συνδέονται στενά με αυτήν και στηρίζονται σε κανόνες που ισχύουν ειδικώς στην περίπτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας.
- 30 Πράγματι, η επίλυση των διαφορών των κύριων δικών εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από τη διανομή του προϊόντος της πωλήσεως των στοιχείων του ενεργητικού της NNSA μεταξύ της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας. Όπως συνάγεται από το πρωτόκολλο συντονισμού και όπως επιβεβαίωσαν οι διάδικοι των κύριων δικών κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, η διανομή αυτή πρέπει να διενεργηθεί, κατ' ουσίαν, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του κανονισμού 1346/2000, χωρίς το εν λόγω πρωτόκολλο ή οι λοιπές επίμαχες στις κύριες δίκες συμφωνίες να τροποποιούν το περιεχόμενό τους. Τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις στις οποίες στηρίζονται οι αγωγές των κύριων δικών απορρέουν από τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού 1346/2000, οπότε ο κανονισμός αυτός καθίσταται εφαρμοστέος.

Επί των κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας του κανονισμού 1346/2000

- 31 Όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου, το οποίο κίνησε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας να αποφανθεί επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της διαδικασίας αυτής, το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 έχει την έννοια ότι διεθνή δικαιοδοσία διαθέτουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας όσον αφορά τις παρεπόμενες αγωγές (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση F-Tex, C-213/10, EE:C:2012:215, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 32 Μολονότι το Δικαστήριο μέχρι σήμερα έχει δεχθεί στην περίπτωση παρεπόμενης αγωγής μόνο τη διεθνή δικαιοδοσία του κράτους μέλους του οποίου τα δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000, επιβάλλεται ανάλογη ερμηνεία και του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1346/2000.
- 33 Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της όλης οικονομίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού 1346/2000, πρέπει να γίνει δεκτό ότι στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού θεμελιώνεται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας να επιληφθούν των παρεπόμενων αγωγών, καθόσον αυτές αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που βρίσκονται στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους.
- 34 Αφενός, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 32 των προτάσεών του, το άρθρο 25, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1346/2000 προβλέπει υποχρέωση των κρατών μελών να αναγνωρίζουν και να εκτελούν τις αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας τις οποίες εκδίδουν τόσο τα δικαστήρια που έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού όσο και εκείνα των οποίων η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, το δε άρθρο 25, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι το πρώτο εδάφιο της τελευταίας αυτής διατάξεως ισχύει επίσης και για τις «αποφάσεις που απορρέουν άμεσα από διαδικασία αφερεγγυότητας και [συνδέονται στενά με] αυτήν», δηλαδή, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις που εκδίδονται επί παρεπόμενης αγωγής.
- 35 Προβλέποντας, όμως, υποχρέωση αναγνώρισεως των «παρεπόμενων» αποφάσεων που εκδίδουν τα δικαστήρια που έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1346/2000, ο κανονισμός αυτός απονέμει στα εν λόγω δικαστήρια, τουλάχιστον εμμέσως, διεθνή δικαιοδοσία να εκδίδουν τις αποφάσεις αυτές.
- 36 Αφετέρου, πρέπει να υπομνησθεί ότι ένας από τους κύριους σκοπούς που επιδιώκονται με την προβλεπόμενη στο άρθρο 27 του κανονισμού 1346/2000 δυνατότητα κινήσεως δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνίσταται, ιδίως, στην προστασία των τοπικών συμφερόντων, ανεξαρτήτως του ότι με τη διαδικασία αυτή μπορεί επίσης να επιδιώκεται η επίτευξη και άλλων σκοπών (βλ., σχετικώς, απόφαση *Burgo Group*, C-327/13, ΕΕ:C:2014:2158, σκέψη 36).
- 37 Παρεπόμενη αγωγή όμως, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο των κύριων δικών, με την οποία ζητείται να διαπιστωθεί ότι συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία υπάγονται σε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, σκοπεί ακριβώς στην προστασία των συμφερόντων αυτών. Η προστασία αυτή και, ως εκ τούτου, η πρακτική αποτελεσματικότητα, μεταξύ άλλων, του άρθρου 27 του κανονισμού αυτού θα θίγονταν ουσιωδώς εάν η παρεπόμενη αυτή αγωγή δεν μπορούσε να ασκηθεί ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η δευτερεύουσα διαδικασία.
- 38 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου κινήθηκε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας έχουν διεθνή δικαιοδοσία, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1346/2000, να αποφανθούν επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της διαδικασίας αυτής.
- Επί του αποκλειστικού ή συντρέχοντος χαρακτήρα της διεθνούς δικαιοδοσίας δικαστηρίου να αποφαινεται επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας
- 39 Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα αν η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας να αποφαινούνται επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των

αποτελεσμάτων της διαδικασίας αυτής είναι αποκλειστική ή συντρέχουσα, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία αναγνωρίζει τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 να αποφαινόμενοι επί των παρεπόμενων αγωγών, στηρίζεται πρωτίστως στην πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού αυτού (βλ., σχετικώς, αποφάσεις *Seagon*, C-339/07, ΕΕ:C:2009:83, σκέψη 21, και *F-Tex*, C-213/10, ΕΕ:C:2012:215, σκέψη 27). Όπως συνάγεται από τη σκέψη 37 της παρούσας απόφασεως, το αυτό ισχύει και όσον αφορά την αντίστοιχη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων των οποίων η δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 3.

- 40 Συνεπώς, προκειμένου να καθορισθεί ο αποκλειστικός ή συντρέχων χαρακτήρας της διεθνούς δικαιοδοσίας δικαστηρίων να αποφαινόμενοι επί των παρεπόμενων αγωγών και, επομένως, το περιεχόμενο καθεμίας από τις παραγράφους 1 και 2 του εν λόγω άρθρου 3 πρέπει επίσης να διασφαλισθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων αυτών.
- 41 Όσον αφορά επομένως αγωγή με αίτημα να διαπιστωθεί ότι ορισμένα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των επίμαχων στις υποθέσεις των κύριων δικών αγωγών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διαδικασία αυτή έχει προδήλως άμεσες επιπτώσεις στα συμφέροντα που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισεως στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, δεδομένου ότι η ζητούμενη διαπίστωση προϋποθέτει κατ' ανάγκη ότι τα επίμαχα περιουσιακά στοιχεία δεν υπάγονται στην κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας. Εντούτοις, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 57 των προτάσεων του, τα δικαστήρια του κράτους μέλους κινήσεως της κύριας διαδικασίας έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθούν επί των παρεπόμενων αγωγών και, επομένως, να οριοθετήσουν το πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της διαδικασίας αυτής.
- 42 Υπό τις συνθήκες αυτές, τυχόν αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας να αποφαινόμενοι επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της διαδικασίας αυτής θα καθιστούσε το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, καθόσον η διάταξη αυτή προβλέπει διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίων να αποφαινόμενοι επί των παρεπόμενων αγωγών, και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 43 Εξάλλου, από τις διατάξεις του κανονισμού 1346/2000 δεν προκύπτει ότι βάσει του κανονισμού αυτού απονέμεται διεθνής δικαιοδοσία στο δικαστήριο που επελήφθη πρώτο υποθέσεως προκειμένου να αποφαινόμενοι επί παρεπόμενης αγωγής, όπως υποστήριξε το συμβούλιο εργαζομένων της NNSA. Τέτοια απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας δεν συνάγεται ούτε από την απόφαση *Staubitz-Schreiber* (C-1/04, ΕΕ:C:2006:39) που αφορούσε διαφορετική περίπτωση, συγκεκριμένα δε την απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας για την κίνηση κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας και, επομένως, απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας η οποία, βάσει των διατάξεων του κανονισμού αυτού, είναι αποκλειστική.
- 44 Βεβαίως, όπως υποστήριξαν πλείονες ενδιαφερόμενοι, η αναγνώριση στο πλαίσιο αυτό, «συντρέχουσας» διεθνούς δικαιοδοσίας ενέχει τον κίνδυνο παράλληλης εκδικάσεως υποθέσεως και εκδόσεως ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων.
- 45 Εντούτοις, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 60 των προτάσεων του, το άρθρο 25, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 θα καταστήσει δυνατή την αποτροπή του κινδύνου εκδόσεως ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων, επιβάλλοντας σε κάθε δικαστήριο που επιλαμβάνεται παρεπόμενης αγωγής, όπως στις υποθέσεις των κύριων δικών, την αναγνώριση προγενέστερης αποφάσεως εκδοθείσας από άλλο δικαστήριο το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1 ή, ενδεχομένως, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

- 46 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο πρώτο μέρος του υποβληθέντος ερωτήματος πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού 1346/2000 έχουν την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους κινήσεως δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας έχουν συντρέχουσα διεθνή δικαιοδοσία, με τα δικαστήρια του κράτους κινήσεως της κύριας διαδικασίας, να αποφαινόμενοι επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας αυτής διαδικασίας.

Επί του δεύτερου μέρους του ερωτήματός

- 47 Με το δεύτερο μέρος του ερωτήματός του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί ποιο είναι το εφαρμοστέο δίκαιο όσον αφορά τον προσδιορισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- 48 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς, ότι, αφενός, τα αποτελέσματα δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας περιορίζονται, όπως απορρέει από τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού 1346/2000, στα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που βρίσκονται, κατά τον χρόνο κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, στο έδαφος του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η δευτερεύουσα διαδικασία.
- 49 Αφετέρου, από τις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 23 του κανονισμού 1346/2000 προκύπτει, πρώτον, ότι με τον κανονισμό αυτό θεσπίζονται ομοιόμορφοι κανόνες συγκρούσεως νόμων οι οποίοι αντικαθιστούν τους εθνικούς κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και, δεύτερον, ότι η αντικατάσταση αυτή περιορίζεται, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων που προβλέπει ο κανονισμός αυτός. Επομένως, βάσει του εν λόγω κανονισμού, δεν αποκλείεται, καταρχήν, κάθε εφαρμογή, στο πλαίσιο παρεπόμενης αγωγής όπως είναι οι επίμαχες στις υποθέσεις των κύριων δικών, του δικαίου του κράτους μέλους του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η παρεπόμενη αγωγή αυτή, όσον αφορά το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο του κράτους αυτού, καθόσον ο κανονισμός 1346/2000 δεν περιλαμβάνει ομοιόμορφο κανόνα δικαίου που να ρυθμίζει την επίμαχη περίπτωση.
- 50 Εντούτοις, όσον αφορά το ζήτημα αν, για τους σκοπούς της εφαρμογής του κανονισμού 1346/2000, ένα περιουσιακό στοιχείο πρέπει να θεωρηθεί ευρισκόμενο στο έδαφος του κράτους μέλους κατά την ημερομηνία κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, διαπιστώνεται ότι ο κανονισμός αυτός προβλέπει πράγματι ομοιόμορφους κανόνες οι οποίοι αποκλείουν, κατά το μέτρο αυτό, οποιαδήποτε εφαρμογή του εθνικού δικαίου.
- 51 Πράγματι, από το άρθρο 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1346/2000 προκύπτει ότι, για τους σκοπούς του κανονισμού αυτού, το «κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο» είναι, αν πρόκειται για πράγμα, το κράτος μέλος στο οποίο όντως ευρίσκεται το πράγμα, αν πρόκειται για πράγμα ή δικαίωμα που ο κύριος ή ο δικαιούχος υποχρεούται να εγγράψει σε δημόσιο βιβλίο, το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο, και, τέλος, αν πρόκειται για απαίτηση, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου οφειλέτη, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Παρά την περιπλοκότητα της επίμαχης στις υποθέσεις των κύριων δικών καταστάσεως, ο κανόνας αυτός πρέπει να καταστήσει δυνατό στο αιτούν δικαστήριο τον προσδιορισμό του τόπου όπου βρίσκονται τα οικεία πράγματα, δικαιώματα ή απαιτήσεις.
- 52 Επισημαίνεται, επίσης, συναφώς ότι, μολονότι το άρθρο 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1346/2000 μνημονεύει ρητώς μόνον τα πράγματα, τα δικαιώματα και τις απαιτήσεις που βρίσκονται σε κράτος μέλος, εντούτοις, εξ αυτού δεν συνάγεται ότι η εν λόγω διάταξη δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση κατά την οποία πρέπει να γίνει δεκτό ότι το οικείο πράγμα ή δικαίωμα ή η οικεία απαίτηση βρίσκονται σε τρίτο κράτος.

- 53 Συγκεκριμένα, για να προσδιορισθούν τα περιουσιακά στοιχεία που υπάγονται σε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, αρκεί να διακριβωθεί αν, κατά τον χρόνο κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τα στοιχεία αυτά βρίσκονταν, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1346/2000, στο έδαφος του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αυτή, χωρίς να ασκεί συναφώς επιρροή το ζήτημα να διακριβωθεί, ενδεχομένως, σε ποιο κράτος βρέθηκαν τα περιουσιακά στοιχεία αυτά εν συνεχεία.
- 54 Συνεπώς, όσον αφορά τις διαφορές των κύριων δικών, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να διακριβώσει καταρχάς αν τα επίμαχα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία δεν μπορούν καταρχήν να χαρακτηρισθούν ως πράγματα, αποτελούν πράγματα ή δικαιώματα που ο κύριος ή ο δικαιούχος υποχρεούται να εγγράψει σε δημόσιο βιβλίο ή αν πρέπει να χαρακτηρισθούν ως απαιτήσεις. Εν συνεχεία, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να καθορίσει, αντιστοίχως, αν το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το μητρώο αυτό είναι εκείνο στο οποίο κινήθηκε η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, εν προκειμένω η Γαλλική Δημοκρατία, ή αν, ενδεχομένως, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου οφειλέτη είναι η Γαλλική Δημοκρατία. Μόνο σε περίπτωση κατά την οποία ένας εκ των ελέγχων αυτών καταλήξει σε θετικό αποτέλεσμα τα επίμαχα περιουσιακά στοιχεία υπάγονται στη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας που κινήθηκε στη Γαλλία.
- 55 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο δεύτερο μέρος του υποβληθέντος ερωτήματος πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1346/2000.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 56 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχουν την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους κινήσεως δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας έχουν συντρέχουσα διεθνή δικαιοδοσία, με τα δικαστήρια του κράτους κινήσεως της κύριας διαδικασίας, να αποφαινούνται επί του προσδιορισμού των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων της δευτερεύουσας αυτής διαδικασίας.

Ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των αποτελεσμάτων δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1346/2000.

(υπογραφές)